

सूर्योदयात्पूर्वमेवौत्सुक्येन रुक्मिण्यचितयदित्याह भीष्मकन्येति प्रत्यापत्तिप्रत्यागमनम् ॥ २२ ॥ त्रियामारात्रिस्तावन्मात्रेणांतरितः अल्पराध
सः मंदभाग्यायाः ॥ २३ ॥ जुगुप्सितं धार्ष्ट्यादि अपीतिशंकायाम् नायाति हि कृतोद्यम इति अयमर्थः आदौ कृतोद्यमत्वात्तं न प्रस्थापितवान् प्रस्था
नावसरे च किंचिन्मयि जुगुप्सितं मत्वा प्रत्याचष्टे अतः सोऽपि द्विजो नूनं नायातीति ॥ २४ ॥ यद्वा ततोर्निर्गतोऽपि श्रीकृष्णो मद्देववैमुख्यात् क्वचित्प
तिबद्धो भवेदित्याह दुर्भगाया इति ॥ २५ ॥ कालज्ञानाधुनापि गोविंदागमनकाल इति मन्वाना किंचिदाश्वस्तचित्तासतीचितास्तब्धलोचने नि
मीलितवतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ प्रियभाषिणः प्रियसूचकाः ॥ २७ ॥ पुरोपवनं प्राप्तेन श्रीकृष्णेन विनिर्दिष्टः प्राप्तं मां कथयेत्यादिष्टः ॥ २८ ॥ नव्य

भीष्मकन्यावरारोहाकांक्षं त्यागमनं हरेः ॥ प्रत्यापत्तिमपश्यंती द्विजस्याचितयत्तदा ॥ २२ ॥ अहो त्रियामां
तरित उद्वाहो मेऽल्पराधसः ॥ नागच्छत्यरविं दाक्षो नाहं वेद्यत्रकारणम् ॥ २३ ॥ सोऽपि नावर्ततेऽद्यापि म
त्संदेशहरो द्विजः ॥ अपि मय्यनवद्यात्मा हृष्ट्वा किंचिज्जुगुप्सितम् ॥ मत्पाणिग्रहणे नूनं नायाति हि कृतोद्यमः
॥ २४ ॥ दुर्भगायानमेधातानानुकूलो महेश्वरः ॥ देवीवा विमुखा गौरी रुद्राणी गिरिजासती ॥ २५ ॥ एवं
चितयतीवाला गोविंद हृतमानसा ॥ न्यमीलयत कालज्ञाने त्रेचाश्रुकलाकुले ॥ २६ ॥ एवं बध्वाः प्रतीक्षं त्या
गोविंदागमनं नृप ॥ वाम ऊरुर्भुजो नेत्रमस्फुरन् प्रियभाषिणः ॥ २७ ॥ अथ कृष्णविनिर्दिष्टः स एव द्विजस
त्तमः ॥ अंतःपुरचरी देवीं राजपुत्रीं ददर्श ह ॥ २८ ॥ सा तं प्रहृष्टवदनमव्यग्रात्मगतिं सती ॥ आलक्ष्य लक्षणा
भिज्ञा समपृच्छच्छुचिस्मिता ॥ २९ ॥ तस्या आवेदयत्प्राप्तं शशंस यदुनंदनम् ॥ उक्तं च सत्यवचनमात्मोप
नयनं प्रति ॥ ३० ॥ तमागतं समाज्ञाय वैदर्भी हृष्टमानसा ॥ न पश्यंती ब्राह्मणाय प्रियमन्यन्ननामसा ॥ ३१ ॥

या आत्मनो देहस्य गतिर्यस्य तम् लक्षणाभिज्ञादूतस्य लक्षणं तत्तत्कार्यसूचकमभिजानातीति तथा ॥ २९ ॥ तस्यै प्राप्तं यदुनंदनं आवेदितवान् तच्च
शशंस आत्मोपनयनं प्रति आत्मनः स्वयं श्रीकृष्णस्यानयनं प्रति तेन द्विजेन सत्यवचनं प्रोक्तमिति आत्मनः प्राणेश्वरस्येति वा यद्वा आत्मनस्तस्या उ
पनयनं प्रति श्रीकृष्णेन यदुक्तं सत्यवचनं तामानयिष्य इत्यादितच्च शशंस अवर्णयदित्यर्थः ॥ ३० ॥ तं श्रीकृष्णं अस्मिन् कार्ये सर्वस्वार्पणमपि अपर्या
प्तमिति तदुचितं प्रियमपश्यंती तदा केवलं ननाम पश्चाद्बुद्धदावित्यर्थः यद्वा मां श्रियं येन मंतिते तावत्सर्वसंपदामास्पदं भवंति किंपुनर्मयि प्रणतायामि
तिततोऽधिकमन्यप्रियमपश्यंती ननामेति ॥ ३१ ॥